

บรรณานุกรม

กรุงเทพมหานคร. สำนักงานเขตพระโขนง. เอกสารบรรยายสรุปเขตพระโขนง พ.ศ.2528.

กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2529.

จาริต ดิงศภัทย์. การขยายขยายอุตสาหกรรมจากบริเวณกรุงเทพมหานครไปสู่ภาคตะวันออก.

กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2626.

เจริญสุข ปิงหลังสิน. แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528.

ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. การใช้ที่ดินทางด้านอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร : พฤติกรรม
ในการเลือกทำเลที่ตั้ง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ชลิตภากร วีรพลิน. รายงานการวิจัย การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางพัฒนากรุงเทพมหานคร
และปริมณฑลในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529. กรุงเทพมหานคร :
ม.ป.ท., 2524.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล,
2525.

ทรงลักษณ์ อรุณพัฒน์พงศ์. การวางแผนการใช้ที่ดินเขตพระโขนง ปี พ.ศ. 2539. วิทยา
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.

ประพันธ์ เสวตนันท์. เศรษฐศาสตร์ภูมิภาค. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล,
2520.

- พิทักษ์ บุญชูกุล. การวางแผนการใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมของชุมชนเมืองลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- พิพิธ ศุภพิพัฒน์ และ ธวัชชัย ยงกิตติกุล. การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2521.
- สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย. การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยและนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม 2525 - 2529. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2523.
- สวาท เสนาณรงค์. ภูมิศาสตร์ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- สุนันทา สุวรรณโณคม และ คณะ. ลักษณะทางประชากรและการใช้พื้นที่ในเขตชานเมืองกรุงเทพมหานคร : เขตพระโขนง เขตหนองจอก และเขตลาดกระบัง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันประชากรศาสตร์, 2525.
- สุวัฒนา ธาดานิติ และ คณะ. การใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกรุงเทพมหานคร 2545. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ป.
- แสง สงวนเรือง สมศักดิ์ เต็มบุญเลิศชัย และ นิตย์ สัมมาพันธ์. อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2521.
- อุศนา จันทร์หอม. การศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบอุตสาหกรรมบริเวณลุ่มน้ำแม่กลอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- อัญชลี ภูวิจัยสัมฤทธิ์. ภูมิศาสตร์อุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2526.

- Charit Tingsabadh. The Location of Manufacturing Industry in Thailand 1972-1976. Bangkok : Social Research Institute, Chulalongkorn University, 1982.
- Hoover, E.M.. The Location of Economic Activity. New York : McGraw - Hill Book CO., 1948.
- Keeble David. Industrial Location and Planning in the United Kingdom. London : Methuen, 1976.
- Losch August. The Economies of Location. New York : John Wiley & Sons, 1954.
- Narongchoi Akrasance, et al.. Comparative Advantage of Manufacturing Industries in Thailand. Tokyo : Institute of Developing Economics, 1981.
- Sarkar, N.K.. Industrial Structure of Greater Bangkok. Bangkok : UN Asia Institute of Economic Development and Planning, 1974.
- Smith D.M.. Industrial Location : An Economic Geographical Analysis. London : John Wiley & Sons, 1971.

ภาคผนวก

ก. สถิติเพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ก.1 สหสัมพันธ์

ในการศึกษาในรูปของเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เป็นการศึกษาที่มุ่งจะอธิบายตัวแปรที่ศึกษามากกว่า หนึ่งตัวแปร โดยที่ตัวแปรเหล่านี้วัดได้จากสิ่งเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อที่จะศึกษาความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปร โดยที่ไม่สามารถระบุได้ว่า ตัวแปรใดเกิดก่อนหรือหลังอีกตัวแปร จึงทำการศึกษาในลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน ระดับของความสัมพันธ์หรือประมาณค่าของความสัมพันธ์ระหว่างค่าการวัดจากตัวแปร จำนวนได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

1) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง $+1.00$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อาจจะมีค่าเป็นไปในทางบวกหรือลบก็ได้ ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ว่า อยู่ในระดับใดให้พิจารณาแต่เฉพาะตัวเลขเท่านั้น ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกก็หมายความว่า ข้อมูลทั้ง 2 มีลักษณะแปรผันตามกัน และถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ ก็หมายความว่า ข้อมูลทั้ง 2 มีลักษณะแปรผันตรงข้ามกันหรือผกผันกัน เครื่องหมายหน้าตัวเลขจะเป็นเครื่องแสดงลักษณะหรือทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล

2) การตัดสินใจค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลคู่ใด ๆ ว่าอยู่ในระดับใด ควรจะพิจารณาถึงสภาพแห่งลักษณะของข้อมูลทั้ง 2 ที่สัมพันธ์กันด้วย เพราะในบางครั้ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่าเดียวกันนี้ อาจจะทำเกินไปสำหรับข้อมูลคู่หนึ่ง แต่อาจจะอยู่ในระดับปานกลางสำหรับข้อมูลอีกคู่หนึ่งก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม อาจจะตัดสินใจระดับของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

ก. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1.00 (ประมาณ 0.70 ถึง 0.90) ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ถ้าสูงกว่าระดับ 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก

ข. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.50 (ประมาณ 0.30 ถึง 0.69) ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ค. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ต่ำกว่า 0.30) ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ถ้าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เป็นบวกและสูง ก็อาจกล่าวได้ว่า ค่าการวัดส่วนใหญ่มักมีค่าเหนือหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในลักษณะอย่างหนึ่ง จะมีค่าเหนือหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในลักษณะอีกอย่างหนึ่งด้วย จะมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

ถ้าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เป็นลบและสูง ก็อาจกล่าวได้ว่า ค่าการวัดส่วนใหญ่มักมีค่าเหนือหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในลักษณะอย่างหนึ่ง จะมีค่าต่ำกว่าหรือเหนือกว่าค่าเฉลี่ยในลักษณะอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือ ข้อมูลทั้ง 2 มีลักษณะตรงกันข้าม

ถ้าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เป็นบวกและต่ำ ก็หมายความว่า ค่าการวัดที่ได้มีค่าเหนือหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในลักษณะอย่างหนึ่งก็ดูเหมือนจะได้ค่าการวัดเหนือหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในลักษณะอีกอย่างหนึ่งด้วย แต่ขนาดของความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้ง 2 นั้นน้อย โดยจะมีค่าการวัดจำนวนหนึ่งที่มีค่าไม่เป็นไปตามนี้

ถ้าค่าการวัดของข้อมูลทั้ง 2 ชุดที่สัมพันธ์กันมีสภาพคล้ายกันทุกประการ ทั้งในทางตามกันหรือในทางตรงข้ามกัน เรียกว่า ข้อมูลทั้ง 2 ชุดมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์แล้วค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ จะเท่ากับ +1.00 หรือ -1.00

ใช้การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้สถิติในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ สถิติในรูปสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) เป็นสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) แบบหนึ่งที่ใช้ในการวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ที่สอบวัดมาจากสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นคู่ ๆ (Pairs of Measurement) ว่ามีการแปรผันขึ้นลงตามกันมากน้อยเพียงไร ค่าการวัดที่ได้จากตัวแปรนั้น จะต้องเป็นค่าการวัดชนิดต่อเนื่อง (Continuous Data) และอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) เป็นอย่างน้อย

สำหรับการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ r หรือ r_{xy} ซึ่งจะแสดงปริมาณของความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปร 2 ตัว หรือข้อมูล 2 ชุดที่มาจากกลุ่มเดียวกัน ข้อมูลแต่ละคู่เป็นอิสระจากกัน สูตรทั่วไปของการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ

$$r_{xy} = \frac{N(\sum xy) - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

โดยมีชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

$$df = N - 2$$

เมื่อกำหนดให้ r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ชุด x กับ ชุด y
N	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ x
$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ y
$\sum xy$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ x และ y คูณกันแต่ละคู่
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ x แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum y^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ y แต่ละตัวยกกำลังสอง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ จะบอกเพียงปริมาณหรือความเข้มของความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรนั้นเท่านั้น แต่ไม่ได้บอกว่าตัวแปรสองตัวนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กันจริงหรือไม่ ดังนั้น ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 จึงต้องทำการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเหล่านั้น เพื่อที่จะได้สรุปว่าตัวแปรคู่กัน มีความสัมพันธ์กันจริงหรือไม่ การทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กระทำได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ใช้การทดสอบค่าที (t - test) ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ - สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยใช้สูตร

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}}$$

โดยมีชั้นของความเป็นอิสระ $df = N - 2$

เมื่อกำหนดให้ t	แทน	การแจกแจงแบบที
N	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรของเพียร์สัน

วิธีที่ 2 เทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Critical Values of Pearson r) ซึ่งอยู่ในตาราง F สำหรับวิธีการทดสอบมีดังนี้

1) หาค่า r จากตาราง ซึ่งพิจารณาจากระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (α) และชั้นของความเป็นอิสระที่คำนวณจากสูตร $df = N - 2$

2) เปรียบเทียบค่า r_{xy} ที่คำนวณได้กับค่า r ที่ได้จากตาราง

ถ้า r_{xy} คำนวณ $\geq r$ ตาราง แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กัน

ถ้า r_{xy} คำนวณ $< r$ ตาราง แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ภาคผนวก ก.2 ไคว์สแควร์ (Chi-Square)

งานวิจัยที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ค่าสถิติที่เหมาะสมในการทดสอบสมมุติฐานในงานวิจัยประเภทนี้ ชนิดหนึ่งก็คือ ไคว์สแควร์ (Chi-Square หรือ χ^2)

ข้อตกลงเบื้องต้น ในการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ไคว์สแควร์ ตัวแปรที่นำมาศึกษานั้น จะต้องมึลักษณะ Mutually exclusive ซึ่งหมายความว่า ค่าแต่ละค่าของตัวแปรจะต้องแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด การทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ไคว์สแควร์ใช้ทดสอบในกรณีต่อไปนี้

1. การทดสอบความถูกต้องของทฤษฎี (Test goodness of fit) เป็นการทดสอบว่าสัดส่วนที่รวบรวมข้อมูลที่จริง ๆ นั้น (Observed Proportions) แตกต่างไปจากสัดส่วนที่คาดหวังตามทฤษฎี (Expected Proportions) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ สมมุติฐานว่างหรือ Null Hypothesis คือ H_0 ที่ว่า สัดส่วนของกลุ่มต่าง ๆ เป็นไปตามที่คาดหวังทางทฤษฎี ส่วนสมมุติฐานแย้งหรือ Alternative Hypothesis คือ H_a ที่ว่า สัดส่วนของกลุ่มต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังทางทฤษฎี การหาค่าสถิติใช้สูตรว่า

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^n \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

โดยที่ χ^2 = ค่าสถิติไคว์สแควร์

O_i = ความถี่ที่รวบรวมได้จริง ๆ (Observed Frequency)

E_i = ความถี่ที่คาดหวังได้ (Expected Frequency)

สำหรับการตัดสินใจ จะปฏิเสธ Null Hypothesis เมื่อค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณมากกว่าค่า χ^2 ที่ได้จากตาราง

2. การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของข้อมูล (Test of homogeneity of distribution) เป็นการทดสอบสมมุติฐานว่า การแจกแจงของกลุ่มประชากรทุก ๆ กลุ่มมีลักษณะเหมือนกัน ซึ่งการทดสอบลักษณะนี้มักจะใช้ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระ 2 ตัว สมมุติฐานว่างหรือ Null Hypothesis คือ H_0 ที่ว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีการแจกแจงเหมือนกัน ส่วนสมมุติฐานแย้งหรือ Alternative Hypothesis คือ H_a ที่ว่าตัวแปรทั้ง 2 มีการแจกแจงต่างกัน

การหาค่าสถิติใช้สูตรว่า
$$\chi^2 = \sum_{i=1}^{rc} \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

โดยที่ χ^2 = ค่าสถิติไควสแควร์

O_i = ความถี่ที่รวบรวมได้จริง ๆ

E_i = ความถี่ที่คาดหวัง

r = จำนวนแถวนอน

c = จำนวนแถวตั้ง

ทางด้านการคำนวณค่าความถี่คาดหวัง โดยการใช้สูตร

$$\text{ค่าความถี่การคาดหวังของช่อง } i, j = \frac{(\text{ผลรวมของแถวนอน } i) (\text{ผลรวมของแถวตั้ง } j)}{\text{ผลรวมทั้งหมด}}$$

สำหรับการตัดสินใจ จะปฏิเสธ Null Hypothesis เมื่อค่า χ^2 ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่าค่า χ^2 ที่ได้จากตาราง $[\chi^2_{(r-1)(c-1)} (1 - \alpha)]$

3. การทดสอบความเป็นอิสระ (Test of independence) เป็นการทดสอบความเป็นอิสระใช้ทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ตัวแปร 2 ตัวที่ศึกษามีค่าของความเป็นอิสระต่อกันหรือไม่ สมมุติฐานว่างหรือ Null Hypothesis คือ H_0 ที่ว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือ ตัวแปรมีอิสระต่อกัน ส่วนสมมุติฐานแย้ง หรือ Alternative Hypothesis คือ H_a ที่ว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กัน

การหาค่าสถิติใช้สูตร
$$\chi^2 = \sum_{i=1}^{rc} \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

โดยที่ χ^2 = ค่าสถิติไควสแควร์

O_i = ความถี่ที่รวบรวมได้จริง ๆ

E_i = ความถี่ที่คาดหวัง

r = จำนวนแถวนอน

c = จำนวนแถวตั้ง

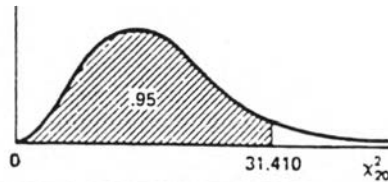
ส่วนการหาค่าความถี่คาดหวัง โดยใช้สูตรที่ว่า

$$\text{ค่าความถี่การคาดหวังของช่อง } i, j = \frac{(\text{ผลรวมของแถวนอน } i) (\text{ผลรวมของแถวตั้ง } j)}{\text{ผลรวมทั้งหมด}}$$

สำหรับการตัดสินใจ จะปฏิเสธ Null Hypothesis ก็ต่อเมื่อค่า χ^2 ที่ได้จากสูตรสถิติมีค่ามากกว่าค่า $\chi^2_{(r-1)(c-1)}(1-\alpha)$ ที่ได้จากการเปิดตาราง

ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้ χ^2 เพื่อทำการทดสอบสมมุติฐานในกรณีที่ 3 คือ เพื่อการทดสอบความมีนัยทางสถิติเชิงอิสระหรือไม่ ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยต่าง ๆ กับขนาดของโรงงาน แขนงต่าง ๆ ในเขตพระโขนง และประเภทอุตสาหกรรม

Percentiles of the Chi-Square Distribution

d. f.	$\chi^2_{.90}$	$\chi^2_{.95}$	$\chi^2_{.99}$
1	2.706	3.841	6.635
2	4.605	5.991	9.210
3	6.251	7.815	11.345
4	7.779	9.488	13.277
5	9.236	11.070	15.086
6	10.645	12.592	16.812
7	12.017	14.067	18.475
8	13.362	15.507	20.090
9	14.684	16.919	21.666
10	15.987	18.307	23.209
11	17.275	19.675	24.725
12	18.549	21.026	26.217
13	19.812	22.362	27.688
14	21.064	23.685	29.141
15	22.307	24.996	30.578
16	23.542	26.296	32.000
17	24.769	27.587	33.409
18	25.989	28.869	34.805
19	27.204	30.144	36.191
20	28.412	31.410	37.566
21	29.615	32.671	38.932
22	30.813	33.924	40.289
23	32.007	35.172	41.638
24	33.196	36.415	42.980
25	34.382	37.652	44.314
26	35.563	38.885	45.642
27	36.741	40.113	46.963
28	37.916	41.337	48.278
29	39.087	42.557	49.588
30	40.256	43.773	50.892
35	46.059	49.802	57.342
40	51.805	55.758	63.691
45	57.505	61.656	69.957
50	63.167	67.505	76.154
60	74.397	79.082	88.379
70	85.527	90.531	100.425
80	96.578	101.879	112.329
90	107.565	113.145	124.116
100	118.498	124.342	135.807

ภาคผนวก

ข. แบบสอบถาม

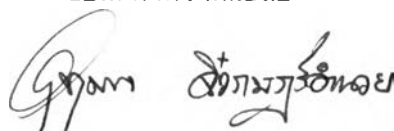
เรียน ผู้จัดการโรงงาน

เนื่องด้วย ข้าพเจ้า นางสาวอุทุมพร จิวราชฎร์อำนวย นิสิตภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะทำการศึกษาวจัยข้อมูล และตรวจสอบข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้ท่านเลือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในบริเวณที่อยู่ในปัจจุบันนี้ เพื่อใช้ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโทบัณฑิต

ดังนั้น จึงขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดกรุณาสละเวลาเล็กน้อย โดยการกรอกข้อความลงไปในคำถามของแบบสอบถามดังกล่าว

ข้าพเจ้า ขอขอบคุณท่านที่ได้สละเวลาให้ความร่วมมือในการกรอกแบบฟอร์ม มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(อุทุมพร จิวราชฎร์อำนวย)

แบบสอบถามเพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในเขตพระโขนง"

กรุณาเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง และ ชี้เครื่องหมาย (/) ลงหน้าคำตอบที่ท่านเลือก

ชุดที่

1. ชื่อโรงงาน
2. สถานที่ตั้ง
3. ปีที่เริ่มกิจการ
4. ลักษณะของสถานประกอบการ
 _____ เอกชน (เจ้าของคนเดียว) _____ บริษัทจำกัด
 _____ ห้างหุ้นส่วนจำกัด _____ อื่น ๆ
5. โรงงานของท่าน มีเนื้อที่ประมาณ _____ ไร่ _____ งาน _____ วา
6. เงินทุนที่ท่านใช้ในการเปิดดำเนินกิจการครั้งแรก _____ ล้านบาท
7. แหล่งที่มาของเงินทุน
 _____ เงินทุนส่วนตัว _____ ญาติพี่น้อง _____ ธนาคาร
 _____ บริษัทเงินทุน _____ อื่น ๆ (ระบุ)
8. โรงงานของท่านมีเครื่องจักรจำนวนทั้งสิ้น _____ แรงม้า
9. จำนวนแรงงาน _____ คน ชาย _____ คน หญิง _____ คน
10. แหล่งที่มาของแรงงาน สัดส่วน
 _____ กทม. _____
 _____ ต่างจังหวัด (ระบุ) _____
 _____ ต่างประเทศ (ระบุ) _____

11. ประเภทแรงงานในโรงงานของท่าน คือ
 _____ แรงงานทั่วไป _____ แรงงานฝีมือ _____ อื่น ๆ (ระบุ)
12. ปัญหาแรงงาน
 _____ ไม่มีปัญหา
 _____ มีปัญหา (ระบุ)
13. ลักษณะการผลิตสินค้าโรงงานของท่าน
 _____ สินค้าสำเร็จรูป
 _____ สินค้าขั้นกลาง (ระบุ)
14. ตลาดสินค้า ส่งไปขายยัง สัดส่วน
 _____ กทม. _____
 _____ ต่างจังหวัด _____
 _____ ต่างประเทศ _____
 _____ อื่น ๆ _____
15. โรงงานของท่าน ประสบปัญหาเกี่ยวกับตลาดหรือไม่
 _____ ไม่ประสบปัญหา เพราะ
- _____ ประสบปัญหา เพราะ
16. โรงงานของท่านรับซื้อวัตถุดิบในจากที่ใด สัดส่วน
 _____ กทม. _____
 _____ ต่างจังหวัด _____
 _____ ต่างประเทศ _____
 _____ อื่น ๆ _____
17. โรงงานของท่านใช้วิธีการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ โดย
 _____ ทางรถยนต์/รถบรรทุก _____ ทางเรือ _____ ทางรถไฟ _____ ทางเครื่องบิน
 _____ อื่น ๆ (ระบุ)

18. โรงงานของท่านมีโครงการที่จะขยายกำลังผลิตอีกหรือไม่
- _____ มี เนื่องจาก
- _____ ไม่มี เนื่องจาก
- _____ อื่น ๆ (ระบุ)
19. ในด้านความสัมพันธ์ โรงงานของท่านมีความสัมพันธ์หรือการพึ่งพากับโรงงานอื่น ๆ หรือไม่
- _____ มี ทางด้าน
- _____ ไม่มี
20. ท่านมีโครงการย้ายโรงงานไปอยู่ต่างจังหวัดหรือไม่
- _____ มี เพราะว่าจะ
- _____ ไม่มี เพราะว่าจะ
21. บทบาทสำคัญที่ท่านอยากให้รัฐมีส่วนช่วยเหลือในการพัฒนาอุตสาหกรรม คือ
- _____ ศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ _____ ควบคุมราคาวัตถุดิบ
- _____ สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ _____ ควบคุมสินค้าขาเข้าจากต่างประเทศ
- _____ จัดหาพื้นที่เพื่อกิจกรรมนี้ _____ อื่น ๆ (ระบุ)
22. ในการเลือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้ง ๆ (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย)
- _____ การคมนาคมขนส่ง _____ สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ
- _____ การเงินการธนาคาร _____ แรงงาน
- _____ ราคาที่ดิน _____ ใกล้เคียงโรงงานที่ผลิตสินค้าคล้ายคลึงกัน
- _____ วัตถุดิบ _____ ทำมาแต่เดิม
- _____ ตลาด _____ อยู่ใกล้ญาติพี่น้อง
- _____ เหตุผลส่วนตัว

23. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ "นิคมอุตสาหกรรม" มาก-น้อยเพียงไร

.....
.....
.....
.....

24. หากให้ท่านย้ายโรงงานไปอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม ท่านมีความเห็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

ประวัติผู้เขียน

นางสาว อุดมพร จิวราชูร์อำนวย เกิดเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2505 ที่โรงพยาบาลอานันท์ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) ภาควิชา ภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2528 และเข้าศึกษาต่อที่ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีเดียวกัน สำหรับทุนการศึกษา ได้รับรางวัลเงินทุน "สุภาส จันทรโบส" จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2528 และทุนอุดหนุนการศึกษา "ผู้ช่วยสอน" จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2529 และ พ.ศ. 2530